

ἐξ αὐτῆς, τολμῶσι τινὲς τῶν παρ' ἡμῖν, περὶ ταπεινότερα καὶ θετικώτερα διατρίβοντες, καὶ σχετικώτερα ἐπισκοποῦντες τὰ πράγματα, νὰ φρονῶσιν, ὅτι δὲν ἦλθεν ἀκόμη δι' ἡμᾶς ἡ ὥρα νὰ καταργήσωμεν τὴν βάρβαρον θεσμόν. Κατὰ τοιαύτην ἀναλογίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Κοκλὲν, τοῦ Κωνσταντίνου Κοκλὲν, Κοκλὲν τοῦ πρεσβυτέρου, Κοκλὲν τοῦ πρώτου, Κοκλὲν τοῦ τελείου, οὐδεὶς σκέπτεται νὰ διαμφισβητήσῃ· διαμφισβητοῦμεν μόνον τὴν ἀνάγκην τῆς προσκλήσεως παρ' ἡμῖν τοιούτων ἀνθρώπων, ὅταν ἀκόμη δὲν ὠριμάσκαμεν δι' αὐτούς. Οἱ κοινωνοῦντες τῶν ἀχράντων μυστηρίων προπαρκασκευάζονται πρὸς τοῦτο διὰ νηστειῶν καὶ ἐξομολογήσεων· ὁμοίως οἱ κοινωνοῦντες τῶν μυστηρίων... τῆς τέχνης προετοιμάζονται καταλλήλως εἰς αὐτῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ἐχουσι δηλονότι θέατρα, καὶ ὄχι ἐρείπια, ἐργολάβους μᾶλλον σεβομένους τὴν δόξαν τῶν ξένων, καὶ τὰ βαλάντια τῶν ὁμοεθνῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἶνε εἰς θέσιν νὰ χειροκροτήσωσι καὶ ἓνα στίχον τοῦ Μπακνίλ... ὅπου πρέπει.

*

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπιχειρῶ νὰ δικαιολογήσω τὴν περὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινού ἀπόφασιν τοῦ κ. Κοκλὲν. Κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην ἡδύνατο νὰ σχηματίσῃ τὴν γνώμην του περὶ τοῦ κοινού, χωρὶς νὰ σπεύσῃ νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην τοσοῦτον κατηγορηματικῶς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς δημοσιογραφίας. Ὁ κ. Κοκλὲν εὖρε, λέγει, ἐνώπιον αὐτοῦ ψυχρούς ἢ ἀπλοῦς περιέρχους θεατὰς καὶ θεωρεῖα κενά. Ὅταν βλέπῃ τις πρὸ αὐτοῦ τὸ κενόν, ὅπου συνείθισε μόνον τὴν Δόξαν στεφανοφόρον νὰ ἀπκντᾷ, κινεῖται βεβαίως εἰς ἀνίαν ἢ εἰς ἀγανάκτησιν. Ἀλλ' ἂν ὁ κ. Κεφαλόπουλος συγκιτῆναι νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. Κοκλὲν, ὅπως παραμείνῃ ἡμέρας τινὰς ἐν μέσῳ ἡμῶν, θὰ διεβεβαίουν τὸν ἔξοχον Γάλλον, ὅτι τοῦ κενού τῶν θεωρείων λόγος δὲν ἦτο τὸ κενόν τοῦ ἐγκεφάλου, ἀλλὰ κυρίως ἡ κενότης τῶν βαλάντιων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ τάξις καὶ εὐσυνειδησία μεθ' ἧς ἀνέλαβον νὰ συντείνωσι πρὸς τὸν θρίαμβον τοῦ κ. Κοκλὲν οἱ ἀρμόδιοι, ἀπὸ τοῦ κ. Κεφαλοπούλου, λαμβάνοντος μεθ' ἐκείνου τὰς κλεῖδας τοῦ θεάτρου καὶ ἀποχωροῦντος, μέχρι τοῦ γκαζιέρη συλλαμβάνοντος τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν νὰ σῶσῃ τὸ γαῖ καὶ νὰ θάψῃ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον τὸ κλέος τοῦ κ. Κοκλὲν.

*

Ὡσαύτως ἂν ὁ κ. Κοκλὲν ἀντελήφθῃ ψυχρὸν τὸ κοινόν τοῦ θεάτρου, τοῦτο προήλθεν, ἀπλοῦστατα, ἐκ τοῦ ὅτι τὸ κοινόν... ἐκρούωνεν εἰς τὸ θέατρον τοῦ κ. Μπούκουρα, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ πηγαινῇ τις ἐφοδιαζόμενος διὰ πλουσίας ἀποσκευῆς ἐρπυλωμάτων καὶ χρυμίων. Ἀλλὰ πολὺ περιεργότερος δι' ἐμὲ καθίσταται ὁ κ. Κοκλὲν ἐκπληττόμενος, διότι εὗρεν ἐνώπιόν του θεατὰς ἐτάζοντας αὐτὸν ὡς περιεργόν τι χρῆμα. Ὅταν ἐπὶ γενεῖς γενεῶν οἱ ἔχοντες ἀκόμη τὴν αὐταπάρνησιν νὰ μεταδιδόνωσιν εἰς ἑλληνικὸν θέατρον βλέπουσιν ἀντὶ τοῦ Gringoire τοὺς παριστάνοντας τὸν πειρασμένον ποιητὴν καὶ ἀντὶ τῶν ἐρωτοτροπιῶν τοῦ Mascarille καὶ τῆς Madelon τοὺς χαριεντισμοὺς τοῦ Μαρκάκη καὶ τῆς Σταμάτας καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀνίβα τῆς Τυχοδιώκτιδος ὅλους τοὺς ραδιοῦργους τοῦ δραματολογίου τῶν Ἑλλήνων ἡθοποιῶν, πῶς θέλετε οὗτοι νὰ ἰδῶσι καὶ νὰ ἀκούσωσι τὸν Γρηγορᾶν Κοκλὲν, τὸν Μασκαρίλλον Κοκλὲν, τὸν Ἀνίβαν Κοκλὲν ἢ μὴ ὡς

περίεργόν τι κῆτος ἀποπλανηθὲν εἰς ξένα ὕδατα, ὡς τινὰ Στάνλεϋ τῆς τέχνης, αὐτοὶ οἱ ἀγριοὶ... τοῦ κ. Ἀνδρονόουλου;

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι. Ἀντὶ τὸ κοινόν νὰ κρίνῃ καὶ δικάζῃ τὸν ἡθοποιόν, ὁ ἡθοποιὸς, νὰ κρίνῃ, νὰ δικάζῃ καὶ νὰ καταδικάζῃ τὸ κοινόν!

Χώρα Μυράμωυ

ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου μὲ ἀνοικτὴ καρδιά,
ἔμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, λεβέντικα παιδιὰ.
Ἐμπρὸς, καὶ λαστιγένης προσμένει καναπές,
καὶ τοῦ μὲ τὸ γάλα καὶ ἄλλα σουπές.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου νὰ κάνωμε καρτέρι,
ἔμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου καὶ ἔχει γερὸ κεμέρι,
καὶ Ἐμπρὸς θὰ γίνῃ τῶν Οἰκονομικῶν
πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν τῶν νησιτικῶν.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Ἐμπρὸς φωσφόρος φέγγει σκητὰς τὰς Ἑλληνίδας
καὶ ἰδοὺ ὁ Δεληγζάννης εἰς νέους Πελοπίδας
τὸ ξίφος του σηκώνει καὶ δίνει διπλοῦστα
ἀπάνω 'στὸν ἀέρα καὶ εἰς ὅλαις τῆς μεριτῆς.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Τυμνήσωμεν οἱ πάντες τὸν ἄνδρα τὸν γενναῖον,
τὸν πρῶτον, ἐν τοῖς ἰσίοις, τὸν ἥρωα τὸν νέον,
ὅστις γὰρ εἶναι μέγας ἀνὴρ πολεμικὸς
καὶ ἐκ τῆς βουλῆς κουμποῦρι τὸ κόβ' ἡρωϊκῶς.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

*

Ἐμπρὸς εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ἐνδοξον ὁδὸν
τὸ φλογερὸν μας αἶμα νὰ τρέξῃ κρουνηδὸν
καὶ μέσ' 'στοῦ Καραπάνου τῆς μέραις καὶ τὰ βράδια
ἄς πίνωμε τὸ τσάϊ καὶ ἄς τρώωμε παξιμάδια.
Ἐμπρὸς 'στοῦ Καραπάνου, καὶ ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη,
τὸ τσάϊ μᾶς προσμένει, τὸ βῆμά σας ταχύ.

Σουρ